

Ἐν Ναυπλίῳ τῆ 21 Σεπτεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος.

Παναῦτζος Νοταρᾶς

Ε. Ξένος

Γ. Μπούκουρης

Ἀναστάσιος Λόντος

Χ. Βλάσσης

Ἄρτης Πορφύριος. Ἀντιπρόεδρος

Γ. Δίνιαν

Ἀναγ. Κοπανίτζας

Ν. Ρενιέρης

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Χ. Κλονάρης.

(Τ. Σ)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ Γ'.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΑΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΕΙΣ ΑΙΓΙΝΑΝ. (1)

Ἄρ. 216

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τοὺς Πληρεξουσίου τῆς Γ'. Ἐθνικῆς
Συνελεύσεως.

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ τῆς Συνελεύσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 112 προκηρύξεως συνεκάλεσεν εἰς νῆσον Πόρον τοὺς πληρεξουσίους, διὰ νὰ συνέλθωσι περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου, καὶ νὰ δώσουν τέλος εἰς τὰς ἀναβληθείσας ἐργασίας τῆς Γ'.

(1) Ἐδημοσιεύθη καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἀρ. 6 (24 Νοεμβρίου 1826), καὶ διὰ τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου ἀρ. 261.

τῶν Ἑλλήνων ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 145 διαταγῆς τῆς ἀποστέλλουσα ἐν ταύτῳ καὶ τὸν Ἀστυνόμον τῆς Συνελεύσεως, διέταξε τοὺς κατοίκους τῆς εἰρημένης νήσου, διὰ νὰ προετοιμάσουν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς Πληρεξουσίους καταλύματα.

Παρήλθεν ὁ Σεπτέμβριος ὄλος, καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐφάνη κανεὶς τῶν Πληρεξουσίων διευθυνόμενος εἰς τὴν Νῆσον ταύτην, ἀλλὰ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν παροικοῦντες εἰς Ναύπλιον καὶ διὰ προφορικῶν λόγων, καὶ δι' ἀναφορῶν, ἐβεβαίωσαν τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅτι ἡ νῆσος αὕτη δὲν ἦτον ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν τόπος, καὶ ἐζήτησαν μετ' ἐπιμονῆς νὰ εὐκαλύνη κάθε ἐμπόδιον ἢ Ἐπιτροπῇ, διὰ νὰ μὴν ἀναβάλλεται πλέον ἢ ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐξέδωκε καὶ Β'. προκήρυξιν ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπ' ἀριθ. 178, συγκαλοῦσα ἐκ νέου τοὺς πληρεξουσίους μετὰ προτροπῆς νὰ συνέλθωσιν ὅσον τάχος εἰς τὸν τόπον τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των· ἀλλὰ παρήλθε καὶ ὁ Ὀκτώβριος ὄλος, καὶ οὐδὲ μικρὸν μέρος πληρεξουσίων ἐφάνη εἰς τὴν νῆσον Πόρον διευθυνόμενον.

Ἐξ ὧν ἤκουσε λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐξ ὧν εἶδεν εἰς τὴν ἀναφορὰν τινῶν πληρεξουσίων, ἐπληροφόρηθη, ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸν Πόρον οἱ πληρεξούσιοι, καὶ ἔπρεπεν ἀφεύκτως νὰ μετατεθῇ ὁ τόπος τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ κάθε ἐμπόδιον, καὶ νὰ ἐπιταχυνθῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦσι νὰ γένη, ὅσον ἐνδέχεται ταχύτερον, ἢ ἑναρξίς των διὰ τὰς κρίσιμους περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Πατρίς εὐρίσκεται.

Ταῦτα πάντα βλέπουσα ἡ Ἐπιτροπὴ, καὶ καλῶς σκεψα-

μένη, συγκαλεί ήδη τούς πληρεξουσίου εἰς τὴν Αἴγιναν, ὅπου, ἐλευθέρα ἤδη ἀπὸ κατεπειγούσας ἀσχολίας, ἡ Ἐπιτροπὴ μεταβαίνει περὶ τὴν τρίτην τοῦ παρόντος μηνός, (1) διὰ νὰ

(1) Καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος μετέβη τότε εἰς Αἴγιναν ὅπου ἀρίχθη τὴν 11 Νοεμβρίου 1826. Πρὸ τῆς μεταβάσεώς της δὲ ἐξέδωκε τὴν ἑξῆς διακηρύξιν (Ἰδ. Γεν. Βρ. ἀριθ. 6).

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διακηρύττει.

» Εἰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας δεινὰς καὶ ἀνωμάλους περι-
 » στάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ τύχη τοῦ πολέμου εἶχε φέρει τὴν
 » Πατρίδα, ἡ Διοίκησις ἔκαμεν, ὡς καὶ ὄφειλεν, ἐν τῶν σπου-
 » δαιότερων καὶ κυριωτέρων ἀντικειμένων τῶν ἀσχυλιῶν της,
 » τὴν σωτηρίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅλης τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος,
 » θεωροῦσα πάντοτε ὡς καὶ εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι ἡ τῶν
 » Ἀθηνῶν καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος σωτηρία, εἶναι σωτηρία
 » ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Δι' αὐτὸ τοῦτο κατέβαλεν ὅλην τὴν
 » δυνατὴν ἐπιμέλειαν, καὶ ἐχορήγησεν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα,
 » διὰ νὰ καταστήσῃ στερεὸν καὶ ἀξιόμαχον τὸ στρατόπε-
 » δον τῆς Ἀττικῆς, νὰ ἐξασφαλίσῃ τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἀκρό-
 » πολιν, καὶ νὰ ὀργανίσῃ ἐκστρατείαν εἰς τὴν λοιπὴν στε-
 » ρεᾶν Ἑλλάδα. Καὶ τὴν σήμερον, χάρις εἰς τὴν ἐξ ὕψους ἀν-
 » τίληψιν, καὶ ἡ Ἀκρόπολις ἀπεκατέστη ὀχυρὰ, καὶ στρατό-
 » πεδον ἱκανὸν ἔμεινεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἐκστρατεία κα-
 » τωρθώθη εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος προοδεύου-
 » σα κατ' εὐχὴν.

» Εἰς τὰ σωτήρια ταῦτα ἀποβλέπουσα ἡ Διοίκησις ἔκρι-
 » νε πρὸ καιροῦ ἀνάγκαϊον νὰ μεταβῇ εἰς τόπον πλησιέστε-

(ΤΟΜ. Ε΄.)

ἐπιταχύνῃ μὲ τὸ παράδειγμά της τῶν πληρεξουσίων τὴν ἄφιξιν. Ἡ Αἴγινα Νῆσος, ἐλευθέραν πάτης ὀχλικῆς καὶ στρατιωτικῆς συρροῆς θέσιν ἔχουσα, κεντρικὴν ἐν ταύτῳ, καὶ γειτνιαζούσαν εἰς τὴν Ἀττικὴν, διὰ νὰ σκέπτηται ἐξ ἡσυχου καὶ ἀσφαλοῦς τόπου, καὶ ἐν ταύτῳ νὰ ἐμψυχόνῃ

» ρα εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα κείμενον, διὰ
 » νὰ θεωρῇ τὰ ἐκεῖ πράγματα ἐναργέστερον, καὶ νὰ ἐνεργῇ
 » δραστηριώτερον· ἀλλὰ περιστάσεις τινὲς συμπεσοῦσαι ἀ-
 » πησχόλησαν τὴν Διοίκησιν, καὶ ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε τὴν
 » ἀναγκαίαν ταύτην μετάβασιν αὐτῆς. Ἢδη δὲ, ὅτε αἱ δεινα
 » αὐταὶ περιστάσεις ὅπως οὖν ἐξωμαλίσθησαν, ἡ Διοίκησις;
 » σπεύδει νὰ ἐκπληρώσῃ τοῦτον τὸν πρὸ πολλοῦ μελετώμε-
 » νον σωτήριον σκοπὸν, καὶ ἰδοὺ μεταβαίνει εἰς τὴν Νῆσον
 » Αἴγιναν, τόπον ἀτάραχον, καὶ πλησίον εἰς τὸ εἰρημένον
 » θέατρον τοῦ πολέμου κείμενον, ὅθεν δύναται νὰ ἐφορᾷ πλη-
 » σιέστερον τὰ τοῦ πολέμου καὶ νὰ ἐνεργῇ ἐντονώτερον.

» Περὶ δὲ τῆς ἐσωτερικῆς κυβερνήσεως τοῦ Ναυπλίου
 » διώρισε τριμελῆ Ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀνέλαβεν ἤδη καὶ θέλει
 » ἐκπληροῖ τὰ χρέη της καθ' ὅσον χρόνον διαρκέσει ἡ ἐντεῦ-
 »θεν ἀπουσία τῆς Διοικήσεως.

» Ἐν τσοσούτῳ, κατὰ χρέος ἀπαραίτητον ἡ Διοίκησις συμ-
 » βουλεύει πατρικῶς ἀπαξάπαντας, καὶ τοὺς Πελοποννη-
 » σίους, καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας, νὰ διάγωσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ
 » ὁμονοίᾳ τελείᾳ, ἀτενίζοντες κατ' ἐξάριστον εἰς τὰ πρὸς
 » τὴν φίλην Πατρίδα ἱερὰ χρέη των, πολεμοῦντες μὲ τὴν
 » ὁποῖαν ἕως τώρα ἐπολέμησαν τὸν ἐχθρὸν σταθερότητα. Ἡ
 » δὲ Διοίκησις, ἂν καὶ ἀπομακρύνεται ὀλίγον ἀπὸ τὴν Πελο-
 » πόννησον, δὲν θέλει παύσει μολοντοῦτο προμηθεύουσα καὶ

πάντα τὰ κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα στρατόπεδα, εἶναι ὁ μόνος τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀρμόζει νὰ συγκροτηθῇ ἡ Συνέλευσις. Ἐπειδὴ δὲ ἐξ αὐτῆς μόνης κρέμαται ἡ ἐκλογή τοῦ τόπου κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε΄ ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, (1), ὡς αὐτὴ μόνη ἔχουσα τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συγκαλέσῃ τὴν Συνέλευσιν, προκηρύττει εἰς τοὺς πληρεξουσίους, νὰ εὐρεθῶσιν ὅλοι περὶ τὴν εἰς τοῦ παρόντος εἰς Αἰγίναν, ὅπου, εὐθὺς ἀφ' οὗ φθάσῃ ἁνεκομισμένος ἀριθμὸς, γίνεται ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ α΄ Νοεμβρίου 1826.

» ἐξ Αἰγίνης εἰς τοὺς καλοὺς καὶ σταθεροὺς Πελοποννησίους
» ὅσα δύναται μέσα.

» Ἡ ἀληθὴς ὁμόνοια, ἀγαπητοὶ Ἕλληνας, καὶ ἡ ἐντελής
» ἔνωσις ὅλου τοῦ ἔθνους, ἀπαιτοῦνται μάλιστα εἰς τὴν πα-
» ροῦσαν κρίσιμον περίστασιν, ὅτε πλησιάζει ἡ στιγμή, καθ'
» ἣν ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος ἀποφασίζεται. Βεβαιωθῆτε, ὅτι
» μόνον ταῦτα θέλουν, σὺν Θεῷ, στεφανώσει ὅσον οὐπω τοὺς
» ἔξαετεῖς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνάς μας.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 6 Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ζαΐμης.

Α. Χ. Ἀναργύρου.

Δ. Τζαμαδός.

Α. Μοναρχίδης.

Π. Μαυρομιχάλης.

Κ. Ζῶτος.

Ἀναγ. Δηληγιάννης.

Ἰωάννης Βλάχος.

Γεώργιος Σισαίνης.

Π. Δ. Δημητράκοπουλος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

(Τ. Σ.)

Γ. Γλαράκης.

(1) Ἴδε ΤΟΜ. Δ΄. Σελ. 92.

Ο Πρόεδρος

Πανοῦτζος Νοταρᾶς

Ἄρτης Πορφύριος

Ἐμ. Ξένος

Α. Κοπαντζῆς

Ἀναστάσιος Λόντος

Γεώργιος Δαρειώτης

Γεώργιος Αἰνιάν

Χρῆστος Βλάσης

Ν. Ρενέρης.

Ο Γεν. Γραμματεὺς

Χ. Κλονάρης.

(Τ. Σ.)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΑΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ (1).

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διακηρύττει.

ἘΝΩ ἡ πτώσις τοῦ Μεσολογγίου ἐξέθετο τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἡ Γ'. Ἐθνικὴ Συνέλευσις διακόψασα, διὰ τὸν ἐπικείμενον τοῦτον κίνδυνον, τὰς ἐργασίας της, ἔταξεν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων τῆς κινδυνεύουσης Πατρίδος τὰ συγκροτοῦντα τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν μάλη. Οὔτε τὸ μέγεθος τῶν τότε ἐπαπειλουμένων μεγάλων κακῶν, οὔτε ἡ δεινότης τῶν ἐσωτερικῶν περιστά-

(1) Ἴδε ἀρ. 15 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος (29 Δεκεμβρίου 1826).